

Poselství tří andělů

Modlitební týden 2021
MLADŠÍ DĚTI

Ahoj kamarádi!

Tento týden budeme spolu zkoumat důležité poselství, které má Pán Bůh pro nás a pro všechny lidi na zemi. Toto poselství poslal po třech andělech a je zapsáno v poslední knize v Bibli, ve Zjevení. Naše církve ho považuje za velmi důležité a rozhodla se, že ho řekne všem lidem na zemi – i našim kamarádům, sousedům nebo rodičům. Proto budeme každý den zkoumat, o čem to poselství je.

SOBOTA

Poselství

„Je třeba, abys znovu prorokoval proti mnoha národům, kmenům, jazykům i králům.“ (Zjevení 10,11)

Určitě znáte vlaštovku. Je to černý ptáček s bílým bříškem a červenou skvrnou na krku. Staví hnízda pod střechami domků, ve stodolách nebo u oken paneláků. Velmi trpělivě přitom v zobáku nosí kuličky bláta a různá stébla, ze kterých lepí své obydlí. Vlaštovka je stěhovavý pták – v létě bydlí u nás a na zimu, během září, odlétá do teplejších krajín, kde není taková zima a mráz. Před odletem se vlaštovky scházejí na drátech elektrického vedení. Tam je vidíme nejčastěji.

Možná už jste někdy slyšeli, že vlaštovka je posel jara. Víte proč se jí tak říká? Vlaštovky se k nám vrací kolem 20. března. Tento den se považuje za první jarní den – den, kdy začíná jaro. Dny jsou teplejší a mrazivé období spolu se zimou odchází. To je čas, kdy vlaštovky přilétají zpátky a připravují se na další rok stavbou hnízd, ve kterých se jim později vylíhnou mláďata.

Jak vlaštovky vědí, že přichází jaro? Jak vědí, kdy je první jarní den a že už mají přiletět a postavit hnízdo? Kdo jim to řekl?

Byl to Pán Bůh, který je stvořil a naučil, kdy je správný čas na návrat. Nepotřebují kalendář ani předpověď počasí. Naučil je to Bůh.

Tak jako nám vlaštovka zvěstuje, že zima končí a přichází jaro, tak i Bůh má pro nás poselství. Určitě už jste slyšeli o andělech, kteří zvěstovali pastýřům dobrou správu o narození Pána Ježíše. Další tři andělé zase zvěstovali jiné poselství od Pána Boha, jako poslední výzvu pro náš svět před návratem Pána Ježíše na zem.

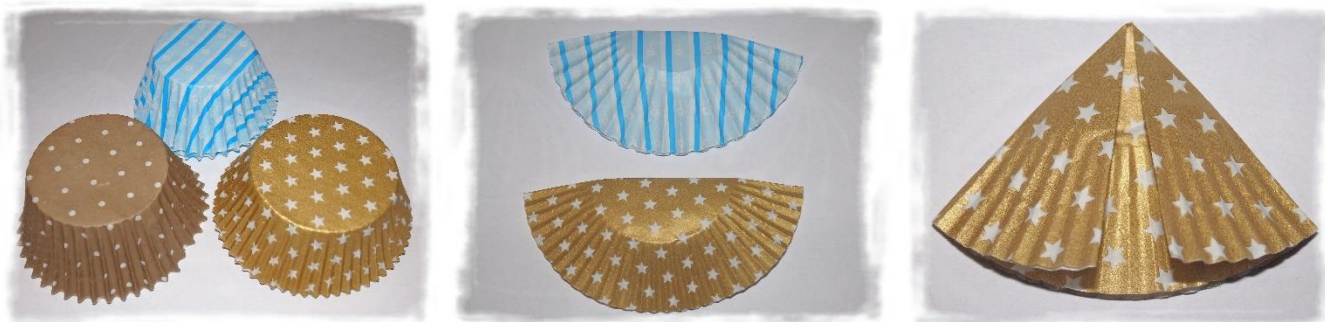
Toto poselství tří andělů máme zapsané v Bibli a učíme se o něm i v sobotní školce ve sboru. Ne všichni lidé si Bibli čtou a Boží poselství nikdy neslyšeli. Proto nás Pán Bůh zve, abychom se i my stali jeho posly a zvěstovali tuto zprávu všem ostatním.

Povídáme si

1. Viděl si někdy pohádku, kde byl posel s důležitou zprávou pro někoho? Co by se stalo, kdyby posel tuto zprávu nedonesl, kam měl?
2. Vzpomínáš si na nějaký příběh z Bible, kdy Bůh poslal svého posla (anděla, proroka nebo zvíře), aby někomu řekl nějakou zprávu?
3. Chtěl bys být také poslem, který ostatním přinese důležité poselství?

Aktivita

Vyrobíme si tři anděly, kteří toto poselství od Boha nesou. Dva stejně veliké papírové košíčky (nebo kolečka z papíru) složíme na polovinu. Bílé košíčky si můžete napřed pokreslit.

Kraje jednoho košíčku složíme doprostřed a vytvoříme tak tělo anděla. Vezmeme kousek stužky, oba její konce převlečeme přes větší korálek a uděláme uzel. Uzel schováme pod složené strany košíčku a slepíme je lepicí páskou.

Druhý složený košíček přestříhneme zhruba na tři stejné části. Boční části přilepíme na tělo anděla jako křídla. Takto si vyrob tři anděly. Nalepením stužky pod křídla a jejich konců k brčku u hlavy vytvoříš anděly i s trubkou.

NEDĚLE

Dobrá zpráva prvního anděla

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“ (Zjevení 14,6)

Nedávno jsem četla příběh o Bolkovi. Byl to kluk jako ty, akorát jeho kosti byly slabé. Když upadl nebo se silněji uhodil, zlomil si ruku nebo nohu a musel ji mít v sádře. Stalo se mu to už vícekrát a byl na to zvyklý.

Jednou se mu to stalo v zimě. Kvůli ošklivé zlomenině na pravé ruce a také na levé noze musel zůstat v nemocnici několik dnů, než jej pustili domů. Doma ho už čekal připravený pokoj tak, aby se tam se sádrou mohl pohybovat a cítil se dobře a pohodlně. Maminka o něho pečovala a pomáhala mu.

Jednoho lednového rána přišel ke snídani smutný, dokonce mu po tvářích tekly slzy. Venku viděl spoustu čerstvě napadaného sněhu, ale on nemohl jít ani sáňkovat. Než mu sundají sádro, bude už sníh dávno pryč. Nikdy ho tak nemrzelo, že ji má, jako dnes.

Když se jeho tatínek vrátil z práce, s radostí přišel za Bolkem, aby mu sdělil dobrou zprávu. Přinesl mu nové sánky, na které se vejde i se sádrou na noze. Také mu řekl, že se půjde sáňkovat s ním a pomůže mu. Jeho tatínek mu pak řekl: „Se správnými lidmi dokážeš vše, co budeš chtít.“

Pán Bůh nám říká, že s ním dokážeme i to, co nedokážou udělat ani naši rodiče, ani ti nejlepší lidé na světě. Chce nám pomoci vyčistit naše srdíčko. Smazat zlé věci, které jsme udělali a které nám srdíčko zašpinily. Pán Ježíš může naše srdíčko vyčistit. To je skvělá zpráva, protože to nedokáže nikdo jiný. Chtěl by, aby to všichni věděli. Tvoji rodiče, kamarádi, sousedé i prodavačka v obchodě nebo řidič autobusu. Jak se to ale dozví?

Pán Bůh dostal skvělý nápad, že ti, co to vědí, jim to mohou říct. Naše církve i lidé z tvého sborečku přijali tento úkol za svůj. To znamená, že chtějí lidem okolo sebe říct o Boží lásce a o Pánu Ježíši. Pán Bůh chce, aby každý člověk věděl, že Ježíš přišel na zem, aby nám pomohl a očistil naše srdíčka od hříchu, tak jako Bolkův otec pomohl Bolkovi sáňkovat, i když to sám nedokázal.

Povídáme si

1. Kdo ti pomohl, když jsi něco nedokázal udělat sám? Co to bylo?
2. Jakou dobrou zprávu jsi naposledy slyšel?
3. Co je ta dobrá zpráva, kterou nám anděl od Pána Boha přinesl?

Aktivita

Pozvi svého kamaráda na výlet s pathfindery.

Pokud u vás družina pathfinderů nefunguje, domluv se s maminkou a pozvi kamaráda k sobě domů na děkovnou rodinnou pobožnost.

Tak může vidět a prožít, jak to vypadá, když máš Pána Ježíše v srdíčku. Můžeš mu tam říct dobrou zprávu a také to, proč máš Pána Ježíše rád ty.

PONDĚLÍ

Změň svůj život

„Volal mocným hlasem: Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu...“ (Zjevení 14,7)

Honza dnes neměl dobrý den. Měl potyčku s Davidem. David byl namyšlený a arogantní kluk z vedlejší třídy. Rád si dobíral mladší kluky a bavil se tím. Dnes jim také ubližoval. Spolu se svými kamarády jim vzal školní tašky a pohazovali si s nimi.

Když to Honza uviděl, přišel k nim a říká: „Nestydíte se? Takhle si vyskakovat na menší?“ Klukům vrátil tašky a ti rychle utekli pryč. Davida to nahněvalo. Nejenže jim překazil zábavu, ještě se mu před ostatními postavil na odpor. Nechtěl vypadat jako slaboch. „Chceš se prát?“ zeptal se David Honzy. „Tak pojď!“

„Nechci se prát. Jen nechci, abys jim dělal zle. Měj se,“ odpověděl Honza a chtěl odejít. Tehdy se David rozpráhl a udeřil ho pěstí rovnou do oka. „Tak pojď, vyřídíme si to spolu,“ křičel na Honzu David. Honza mu ránu nevrátil. Otočil se a šel domů. David za ním posměšně křičel: „Strašpytel! Bábovka! Nepleť se do našich věcí, když na to nemáš.“

Honza věděl, že udělal správnou věc. Zastal se mladších a odolal pokušení poprat se s Davidem. Byl silnější a Davida by lehce přemohl. Ale nechtěl být jako on. Chtěl žít podle Ježíšových rad. Večer děkoval Pánu Bohu, že se ovládl.

O několik týdnů později šla celá škola na výlet k řece. Každá třída dostala mapu s vyznačenými stanovišti, kudy měli projít a získat body. Honzově třídě se výjimečně dařilo. Už po dvou hodinách měli splněné skoro všechny úkoly. Zůstalo jim poslední stanoviště na okraji lesa.

Najednou zaslechli křik a volání o pomoc. Dívka z 1. ročníku spadla do řeky a nemohla se dostat ke břehu. U tohoto okraje byla řeka hluboká a zužovala se, takže proud byl silnější a plavalo se v něm velmi těžko. Honza děvčátko poznal, byla to Zuzka.

Děti rychle utíkaly pro pomoc. Honza byl dobrý plavec. Nepřemýšlel dlouho, zul si boty a skočil do vody. Musel plavat rychle, aby ho proud neodnesl pryč. S vypětím sil se dostal až k Zuzce a uchopil ji. Už se sotva držela nad hladinou; déle by to asi nevydržela. Připlaval ke břehu a vytáhl ji z vody.

Ostatní žáci jen stáli nepohnutě na břehu a se strachem se dívali, co se to děje. Za chvíli už u nich byli učitelé a Zuzce poskytli první pomoc. Díky Honzovi všechno dobře dopadlo a Zuzka byla v bezpečí.

Mezi žáky, kteří to viděli, byl i David. Zuzka byla jeho mladší sestřička. Měl ji moc rád a vždy ji chránil. Když slyšel, že spadla do řeky a topí se, i on zkameněl jako ostatní. Neuměl totiž plavat. Moc se o ni bál a už myslel na to nejhorší. Věděl, že ani Zuzka neumí dobře plavat. Neuměl jí pomoci.

Velmi ho překvapilo, že za ní Honza skočil do vody. Bylo to nebezpečné a mohl se začít topit i on. Když ji Honza vytáhl na břeh, David měl pocit, jako kdyby teď dostal ránu on. Ne takovou z hněvu, po které zůstane modřina, ale takovou do srdce, když jsi uvědomil, jak byl na Honzu zlý. Honza mu to nikdy nevrátil, a navíc ještě zachránil jeho sestru. Mohl se mu pomstít, ale místo toho mu pomohl. Stal se pro něj hrdinou.

David přišel na druhý den za Honzou na návštěvu. Poděkoval mu za to, že zachránil jeho sestřičku Zuzku a omlouval se, že ho uhodil a vysmíval se mu. Chtěl být s Honzou kamarád a pomáhat ostatním tak jako on.

David kromě nového kamaráda získal ještě něco víc. Když svůj život dal Bohu, patřil teď do Boží rodiny a získal nový domov v nebi. Pro ostatní byl teď požehnáním. Pomáhal jim a ukazoval, jaký je Pán Bůh.

Povídáme si

1. Znáš příběh, kde se stal hrdinou ten, kdo poslouchal Pána Boha?
2. Cítíš se někdy jako David? Udělal jsi něco, čeho jsi pak litoval?
3. Jak se můžeš stát takovým hrdinou i ty?

Úkol

Vyber jednu svou hračku, kterou máš rád a která není rozbitá. Tuto hračku pak dej někomu, koho nemáš moc rád. Může to být tvůj spolužák nebo i sourozenec.

Místo hračky mu můžeš dát i něco dobrého na zub, co máš rád.

Popovídej si se svou maminkou a něco spolu vyberte.

ÚTERÝ

Bůh je tvůj Stvořitel

*„... poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“
(Zjevení 14,7)*

Věděl si, že existuje druh včely, který se při návratu do úlu dezinfikuje? Natírá vchod do úlu živící, aby se při návratu dovnitř o ní otřely a zbavily se bakterií. Podobně jako si dnes my po příchodu domů, do školy nebo do obchodu dezinfikujeme ruce.

Pokud ses už někdy bouchl do hlavy, pak víš, že to pořádně bolí. Datla hlava nebolí, i když zobákem bouchá do stromu celý den. Pán Bůh mu stvořil lebku tak, aby ochránila jeho mozek před otřesy.

Čápi v září odlétají do teplých krajin, aby tam přečkali zimu. Na jaře se z Afriky vracejí zpátky, do toho stejného hnízda. Nemají v mobilu GPS ani mapu v batohu, ale bezpečně treffi na to samé místo, odkud na podzim odletěli. Tuto orientační schopnost dostali už při stvoření.

Proudový pohon se používá hlavně v letadlech, ale jako první ho ne vynalezli lidé. Stejným způsobem se pohybují i chobotnice, medúzy a mnoho dalších zvířat. Naučil je to Stvořitel.

Někteří mravenci chovají mšice tak, jako lidé chovají ovce nebo krávy. Postaví pro ně stáj a dojí je. Chutná jim totiž medovina, kterou mšice vyrábějí. Mravenci mlsají velmi rádi, stejně jako ty. Dokážou odnést až padesátinásobek své váhy. Je to, jako kdybys ty nesl najednou 50 kamarádů.

Svišti v Alpách kosí trávu, suší ji na slunci a seno ukládají do nory na zimu. Vosy a sršni vyrábějí ze dřeva papír a používají ho na stavbu hnízda. Neučili se to ve škole ani neviděli návod na internetu. Bůh je takové stvořil.

Když půjdeš na vyšetření ultrazvukem nebo uvidíš ponorku, vzpomeň si, že velryby a netopýři používají tuto technologii k orientaci už od stvoření. Jmenuje se sonar.

Chameleon mění barvu svojí kůže podle prostředí nebo podle nálady. Také on je důkazem, že Bůh má rád barvy 😊.

Kolem tebe je mnoho důkazů o tom, že nás stvořil někdo velmi moudrý a laskavý. Nebyla to pouze náhoda. Stvořil i tebe a také ti dal jedinečné schopnosti a dary, které nemá nikdo jiný.

Povídáme si

1. Znáš nějakou další zajímavost z přírody?
2. Co zajímavého víš ty? Co se ti líbí na tvém kamarádovi?
3. Pán Bůh nám dal sobotu, abychom si připomínali stvoření. Co bychom podle tebe měli v sobotu dělat?

Aktivita

Vytvoříme si včelí úl. Potřebujeme: roličku od toaletního papíru nebo od papírových utěrek, žluté a černé bambulky, černý chlupatý drátek, žlutou temperovou barvu, nůžky, štětec, nádoba s vodou, lepidlo, pohyblivé oči.

Roličku nastříháme na stejně široká kolečka, silná jako palec. Každé kolečko vytvarujeme do šestiúhelníku (má 6 stejných stran) a přilepíme je k sobě. Natřeme je žlutou barvou a máme úl.

Slepíme k sobě střídavě dvě černé a jednu žlutou bambulku. Odstříhneme si kousek z černého drátku, obmotáme kolem černé bambulky a vytvarujeme tykadla. Ze zbytku drátku vytvarujeme křídélka a připevníme je za tykadla. Nalepíme oči a včelíčku nalepíme do úlu.

STŘEDA

Falešné uctívání

„Za ním letěl druhý anděl a volal: Padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ (Zjevení 14,8)

Bylo jednou jedno stádo oveček. Ve stádu byl jeden beran. Ovečky spaly v ohradě na salaši.

Jednou v noci, když skoro všichni spali, blížil se k ohradě vlk. Byl oblečený do ovčí kožešiny. Jen co vlezl do ohrady k ovcím, beran, který dával pozor, ho hned vyhodil ven. Podruhé přišel se zvonečkem, jaký nosí na krku ovečky. Ale beran ho prokoukl ještě u vchodu do ohrady a vyhnal ho pryč. Přišel tedy k ohradě s píšťalkou a hrál podobnou písničku, jakou ovečkám hrávali valaši. Beran ho však opět poznal, píšťalku mu sebral, rozbil ji, a ještě trknul vlka do čenichu.

Pak ale přišel vlk na skvělý nápad. Schoval se do kupy sena a spolu s tou kupou se přiblížil k ohradě. Beran měl seno moc rád a radostně ho začal chroupat. Potom se vlk se senem pomalu od ohrady vzdaloval a beran šel za ním, ani si toho nevšiml. Jenom pořád chroupal seno. Když vlk odlákal berana daleko do lesa, rychle se vrátil, aby si odnesl nějakou ovečku. Ale to už vycházelo sluníčko a valaši ovečky počítali. Vlkovi ani ovčí kožíšek nepomohl, valaši ho ihned poznali a pořádně mu ten kožich vyprášili.

I když se vlk převlékl do ovčí kožešiny, aby se ovečkám co nejvíce podobal, nakonec byl vždy odhalený.

Tak to bylo už v Babylonu. Lidé se rozhodli, že nebudou poslouchat Boha, ale jiné, vlastní bohy. Začali stavět věž tak vysokou, že měla dosazovat až do nebes k Pánu Bohu. Nakonec jim Pán Bůh dal každému jinou řeč. Věž nedostavěli, protože jeden druhému nerozuměli. Tehdy se ukázalo, že bohové, kterým sloužili, byli falešní. To znamená, že to nebyli praví bohové, jako je Hospodin, ale jen vymyšlení.

I dnes někteří lidé oslavují jiné věci, ale ne Pána Boha. Někteří lidé oslavují svoji krásu místo Pána Boha, jiní peníze nebo mají radši svůj mobil více než Pána Ježíše. Někteří lidé se místo k Pánu Bohu modlí k jiným bohům, které někdo vymyslel a kteří se o nikoho nestarají, protože vlastně ani neexistují.

A tak, jak se to stalo v Babylonu, jednou každý zjistí, kdo je pravý Bůh.

Povídáme si

1. Jak zjistíš, jestli je něco opravdové, nebo to jen tak vypadá?
2. Pamatuješ si někoho z Bible, kdo se převlékl, aby vypadal jako někdo jiný? Jak to dopadlo?
3. Je Bůh nejlepší ze všeho na světě? Proč mají někteří lidé radši jiné věci než Pána Boha?

Aktivita

Zahrajte si hru. Napište na papírky několik předmětů z vašeho okolí (židle, skříň, bunda, větrovka...). Papírky poskládejte tak, aby nebylo vidět, co je na nich napsáno.

Každý si vytáhne jeden papírek a přečte si ho. Úlohou každého je zahrát si na předmět, který je napsaný na papírku. Ostatní hádají, jaký předmět hraje.

Můžete vyzkoušet převléci se za někoho jiného – za svého kamaráda, sourozence, rodiče. Půjčte si jeho tričko, boty, větrovku, tašku, brýle, kšiltovku... co máte k dispozici. Zkuste chodit a mluvit jako on. Vyfoťte se s originálem (to je člověk, za kterého jste se převlékli).

Je těžké uhodnout, kdo je originál, a kdo je za něho jen převlečený?

ČTVRTEK

Drž se Bible

„Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: ‚Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku...‘ “ (Zjevení 14,9)

Nedaleko místa, kde žiji, bydlí strýček Jožko. Odmala navštěvoval kostel a předčítával tam texty z Bible. Vlastní Bibli si koupil, až když mu bylo 17 let, ale nerozuměl, co se v ní píše.

Po nějakém čase dostal knihu Touha věků od Ellen Whiteové. Měl tehdy dost času na čtení a historie ho zajímala. Dočetl se v ní o Božím zákoně a svěcení soboty. Překvapilo ho to, proto si Boží přikázání vyhledal i v Bibli. Zjistil, že se v nich opravdu píše i o sobotě a modlách a že některá Boží přikázání jsou překroucená a často se porušují. Navštívil více církví ve městě a všiml si, jak tento zákon dodržují. Jestli se klanějí sochám, nebo světí sobotu.

Rozhodli se s manželkou světit sobotu, i když to bylo pro ně těžké. V té době stavěli dům a sobota byla dnem, kdy na to bylo nejméně času. Své rozhodnutí však dodrželi.

Strýček Jožko o adventistech věděl, ale místní sbor navštívil až během evangelizačních přednášek. Po náhodném setkání a nečekané návštěvě se i s manželkou rozhodli pro křest a stali se adventisty.

Od té doby přešlo už pár let a strýček s rodinou stále navštěvuje náš sbor a aktivně v něm slouží. Protože se zajímal o to, co je v Bibli napsáno, a rozhodl se tím řídit, Pán Bůh ho přivedl do sboru a vede ho dodnes.

Dnes se spousta lidí už nezajímá o to, co je v Bibli napsáno. Myslí si, že vědí, co je pravda a co si Bůh přeje. Může se stát, že se budou mýlit a věřit lži. Třetí anděl říká, že kdo bude uctívat šelmu, bude tím označený na ruce a na čele. To znamená, že na těch lidech bude vidět, čemu věří, podle toho, co budou dělat (to je znamení na ruce), a podle toho, o čem budou přemýšlet (to je znamení na čele).

Když budeš věřit Pánu Bohu a tomu, co je v Bibli, také to bude na tobě vidět. U strýčka Jožka to bylo vidět, protože světil sobotu. Může to být vidět také tehdy, když někomu odpustíš nebo mu pomůžeš. Někdy to pro ostatní vidět není. Ale vždy to vidí Pán Bůh.

Povídáme si

1. Proč je důležité číst Bibli?
2. Proč třetí anděl v důležité zprávě říká, že bude vidět, kdo uctívá Pána Boha, a kdo ne?
3. Znáš někoho z tvého sboru, kdo do něj nechodí od malička? Znáš jeho příběh, jak se do sboru dostal?

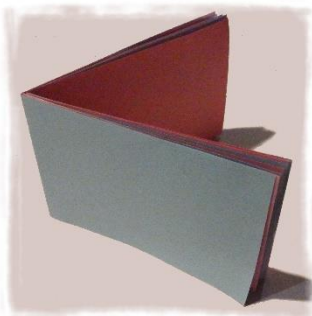
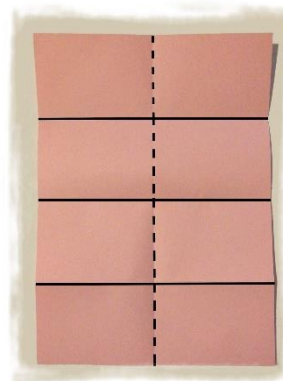
Aktivita

Vyrob si zápisník na oblíbené verše. Potřebuješ 2 papíry (oba barevné, anebo jeden bílý a jeden barevný), nůžky, párátko (nebo špejli, kterou potom zkrátíš). Na dozdobení můžeš použít nálepky, sušené květy, pastelky nebo fixy, lepicí pásy.

Oba papíry si poskládáš podle nákresu. Plné čáry pak přestříhneš, přerušované nestříhej.

Nastříhané pásy si poskládej do sebe. Vznikne ti sešítek, dobře ho urovnej.

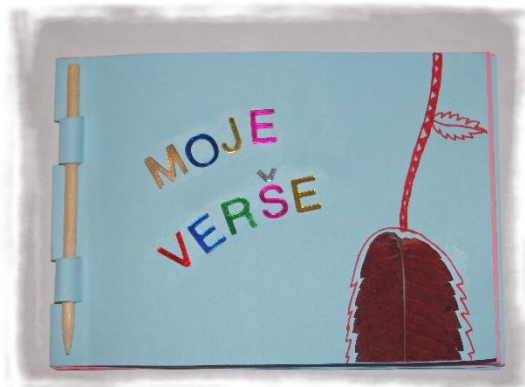
Přestříhni ho podle vyznačených čar – pozor, ne moc. Jen tak, abys přestříhl všechny papíry, i ty úplně uvnitř zápisníku.

Přes přestříhnuté dírky prostrč párátko. Musí přecházet přes všechny papírky. Poznáš to tak, že když zápisník uprostřed otevřeš, uvidíš ho tam.

Zápisník si můžeš vyzdobit podle svého. Zapiš si tam oblíbené verše.

Můžeš si vyrobit více zápisníků s verši a někomu je darovat.

PÁTEK

Boží láska vítězí

„... bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředitelné do číše svého hněvu...“ (Zjevení 14,10)

Z dob prvních adventistů na Slovensku se vypráví příběh. Jeden kazatel chodil do vesnice na východním Slovensku k jedné rodině studovat s nimi Bibli. Ostatním obyvatelům vesnice se nelíbilo, že tam chodí a čte Bibli. Domluvili se, že když příště přijde, zbijí ho.

Kazatel přišel jako obvykle. Tehdy ještě neměl každý auto a cestovalo se hlavně vlakem a pěšky. Když šel přes vesnici, všichni byli shromážděni kolem něj, ale nikdo mu neublížil. Bezpečně došel až do domu rodiny, kterou navštěvoval.

Až později se dověděl, že ho ti lidé chtěli zbít, ale nemohli to udělat. Všichni, co tam stáli, viděli policistu (tehdy se mu říkalo četník), jak s ním jde celou cestu. A proto se nikdo neodvážil kazateli ublížit. Kazatel ale šel sám. Tehdy si uvědomil, že museli vidět anděla, kterého poslal Bůh, aby ho ochránil.

Kdoví, co si pomysleli ti lidé, když zjistili, že kazatele nechránil policista ale samotný anděl.

Ne pokaždé Bůh pošle anděla, aby někomu pomohl. Někdy ho pošle a my o tom ani nevíme. Stejně jako nás miluje, tak nemá rád hřích a chce nás od něho zachránit. Ví, že každý, kdo hřeší, bude nešťastný a bude trpět. Proto poslal Ježíše, aby pomohl všem a zachránil je od hříchu na věky. Ale ne všichni chtějí být zachráněni. Někteří lidé raději hřeší dál a nechtějí Pána Ježíše ani věčný život. Pán Bůh ví, co se s nimi stane, a je z toho smutný. Každý člověk si však může sám vybrat, jak bude žít. Pán Bůh k sobě volá všechny lidi.

Povídáme si

1. Kde kolem sebe vidíš Boží lásku?
2. Setkal ses už s někým, kdo odmítá Pána Boha? Co myslíš, proč?
3. Znáš příběh z Bible, kdy Pán Bůh někoho zachránil?

Aktivita

Zahrajte si hru. Papírovou lepicí páskou vytvoř trasu po místnosti. Když počasí dovolí, můžeš ji nakreslit venku křídou na chodník. Vytvoř zatáčky a překážky (např. z kostek). Kolem trasy, například do zatáček, můžeš také pokládat různé předměty – židle, polštáře, hrnce.

Úkolem každého je vybrat si navigátora a se zavázanýma očima projít po této, aniž by se dotkl překážky nebo šlápl za pásku.

Zkus projít po této trase i bez toho, aby ti někdo pomáhal. Porovnej, co je náročnější, a proč. Přemýšlej, kdo ti může poradit a pomoci, když v životě nevíš, co tě čeká a kudy se dát.

SOBOTA

Zbytek, který zůstal

„Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“ (Zjevení 14,12)

Uprostřed lesa, na úbočí hor, stála statná, vysoká borovice. Kolem ní byly další stromy vysoké jako ona, některé dokonce ještě vyšší. Bydlela na ní jedna zrzavá veverka a u jejích kořenů si občas odpočinula srnka, liška nebo jezevec. Stála rovně a její kořeny rostly hluboko do země. Takto rostla mnoho let.

Jednoho dne se přihnala vichřice. Prudký vítr se opíral do stromů a lámal jejich větve. Byl tak silný, že dokonce vytrhával celé stromy i s kořeny. Borovice se silně držela kořeny a trpělivě čekala, až to přejde. Vichřice se přehnala celým úbočím a zanechala za sebou spoušť. Vypadalo to, jako kdyby v lese hrálo fotbal plno buldozerů. Stromy byly vyrvány ze země a rozházeny kolem. Celý les byl zničený.

Na úbočí zůstalo stát pouze několik stromů. Tady tři, tam jeden, ještě trochu dál další dva. Mezi nimi i borovice. „Och, já ubohá. Taková zničená a pokřivená. Větve polámané, jehličí rozsypané po celém kopci. Špička ohnutá,“ ronila slzy nad svým neštěstím.

Slyšela to veverka a nemohla uvěřit vlastním uším. „Milá borovice, copak to nevidíš?“ „A co bych měla vidět?“ ptá se nechápavě borovice. „Podívej se kolem sebe. Všechny ostatní stromy jsou pryč. I ta statná borovice, co stála u potůčku. Také ten vysoký smrk kousek od tebe. Celý les je zničený. Stromy jsou vytrhané i s kořeny a už nikdy neporostou. Ale ty, ty jsi vydržela. Díky tobě jsem se i já zachránila. Možná už nejsi taková krásná jako předtím, ale pořád tu jsi.“

Veverka se na borovici usmála a začala si v dutině jejího kmene uklízet rozsypané oříšky. Přišli lidé, vyvrácené stromy odtáhli pryč a na úbočí vysadili nové mladé stromky. Nad nimi se stále tyčí několik starých silných stromů, které vichřici vydržely a rostou dál k modré obloze. Všimni si jich, když pojeděš někdy kolem Tater.

Stromy jsou jako lidé a kořeny jsou to, čemu věří a co budují. Pokud lidé nemají oporu v Pánu Bohu, ale pouze v práci nebo penězích, jejich kořeny nejsou pevné a může je vyvrátit i obyčejná bouře. Když mají rádi Pána Boha a jeho Slovo je pro ně skála, které se drží, jejich kořeny jsou hluboko a pevně uchycené a ani vichřice je nezničí.

Adventisté pochopili poselství tří andělů tak vážně, že se stalo jejich posláním. Tak jako stromy po vichřici, jsou i oni posledním zbytkem lidí, kteří vydrželi všechny bouře a stále se drží Pána Boha. Poselství o Boží lásce a o tom, jak nás zachránil, chtějí hlásat všem lidem. Je to veliký úkol, ale pokud ho budeš plnit s Pánem Bohem, vydržíš i ty všechny vichřice.

Povídáme si

1. Vzpomeneš si, kdy jsi byl trpělivý a vyplatilo se ti čekat?
2. Znáš příběh z Bible, kdy někdo vydržel těžkou zkoušku?
3. Chceš i ty být mezi tím zbytkem lidí, kteří vydrží být poslušní Pána Boha až do konce?

Aktivita

Vyrob si strom. Potřebuješ na to kámen veliký jako tvá ruka, větvičky z jehličnatého stromu a modelovací hmotu (plastelínu, slané těsto nebo hmotu z kukuřičného škrobu a sody).

Z modelovací hmoty vytvoř strom, který bude mít kořeny omotané okolo kamene. Vytvaruj mu silný, vysoký kmen. Do kmene napíchej větvičky a vytvoř jehličnatý strom.

Připravila Dětská sobotní škola Církve Adventistů sedmého dne k Modlitebnímu týdnu CASD 2021

Poznámky:

- Příběh o Bolkovi (z neděle) je parafrázovaný z knížky Vnímajkovia (Lubica Matušáková, 2020)
- Příběh o Honzovi (z pondělí) je parafrázovaný z knihy Tygr a Tom (Whiteovci, Ráj, 2018)
- Příběh o vlku (ze středy) parafrázovaný z pohádek Pásli ovce valasi (ČST Praha Barandov, 1972)